

Sygn. akt VIII C 596/11

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Małgorzata Kontrym

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Łukiańczyk

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa: **W. P.**

przeciwko (...) **Bank S.A. w W.**

o ustalenie

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 05.07.2011 roku powód W. P. wniósł przeciwko stronie pozwanej (...) Bankowi S.A. w W. – pozew o ustalenie, że na dzień 30.12.2010 roku nie miał wobec pozwanej żadnych zobowiązań z tytułu umowy o kredyt nr 72/00/SZ z dnia 08.02.2000 roku.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pismem z dnia 12.01.2011 roku pozwany zawiadomił go o cesji wierzytelności wynikającej z w/w umowy kredytu na rzecz U.N. S. F. I.w W.. Powód przyznał, iż taka umowa została zawarta oraz że zabezpieczeniem spłaty kredytu była umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie zakupionego z kredytu przez powoda samochodu osobowego marki L. (...). Pierwotnie powód spłacał kredyt terminowo, czemu nie był w stanie podołać po zakończeniu prowadzenia działalności gospodarczej w 2003 roku. W związku z tym powód użył ten samochód G. K.w zamian za zobowiązanie się do spłaty pozostałych rat. Ostatecznie raty nie były płacone w terminie co spowodowało, że pozwana pismem z dnia 18.09.2003 roku rozwiązała łączącą strony umowę kredytu, odbierając jednocześnie samochód i sprzedając go na licytacji, o czym powód nie został poinformowany. Pozwana zawiadomiła przy tym powoda o sposobie rozliczenia kredytu po dokonanej sprzedaży auta, które zostało wycenione na kwotę 6 100 zł brutto, z czego na spłatę zadłużenia zaksięgowano kwotę 2 088,66 zł. Zdaniem powoda, samochód został sprzedany za rażąco niską cenę a jego wartość rynkowa w dniu sprzedaży przekraczała zadłużenie z tytułu umowy kredytu. Powód kwestionował sporządzoną wycenę auta, wskazując, iż naraziło go to na szkodę. Powód podniósł, iż ma interes prawny w wytoczeniu niniejszego powództwa bowiem pozwana dokonała przelewu nieistniejących wierzytelności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08.02.2000 roku między powodem W. P.a stroną pozwaną (...) Bankiem S.A.w P.została zawarta umowa kredytu gotówkowego nr 72/00/SZ, na mocy której powód otrzymał kwotę 18 373,74 zł z przeznaczeniem na zakup samochodu (...). Strony zawarły również umowę przewłaszczenia na zabezpieczenie nabytego pojazdu w celu zabezpieczenia spłaty kredytu. Kredyt nie był spłacany regularnie, co skutkowało wypowiedzeniem umowy kredytu i odebraniem przewłaszczonego pojazdu od jego aktualnego użytkownika. Samochód ten został wyceniony na kwotę

6 100 zł brutto a następnie sprzedany na licytacji. Transakcja ta, według wyliczeń pozwanej, nie rozliczyła w całości zobowiązań powoda. Pismem z dnia 12.01.2011 roku pozwana poinformowała powoda, iż na podstawie umowy cesji przelała swoją wierzytelność z tego tytułu na rzecz U.N. S. F. I. Z.w W..

- bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo, jako bezzasadne, podlegało oddaleniu.

Zgodnie z przepisem art. 189 kpc, powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Zatem materialnoprawną przesłanką powództwa opartego na przywołanym przepisie jest interes prawny.

Interes prawny zachodzi, jeżeli sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości. Powód musi także udowodnić, że ma interes prawny skierowania powództwa przeciwko konkretnemu pozwanemu, tj. osobie, która niekoniecznie będąc stroną stosunku prawnego lub prawa objętego petitum pozwu, pozostaje w takim związku z tym stosunkiem prawnym, że stwarza przynajmniej potencjalne zagrożenie prawnie chronionym interesom powoda (por. m.in. uzasadnienie uchwały SN z dnia 25 stycznia 1995 r., III CZP 176/94, OSNC 1995, nr 5, poz. 74; wyrok SN z dnia 16 listopada 2000 r., I CKN 853/98, LEX nr 50868).

W rozpatrywanym przypadku stwierdzić należy, iż powód nie ma żadnego interesu prawnego w występowaniu z niniejszym powództwem przeciwko pozwanej a to z uwagi na cesję wierzytelności wynikającej z zawartej między stronami umowy kredytu. Pozwana nie żadnych podstaw prawnych ku temu by zagrażać w jakikolwiek sposób usprawiedliwionym interesom powoda a pozwanym w niniejszej sprawie winien być, zdaniem Sądu, nabywca spornej wierzytelności. Powodowi bowiem przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie (art. 513 § 1 kc), co w niniejszym przypadku sprowadza się do zarzutów sformułowanych w uzasadnieniu pozwu. Wytoczenie powództwa przeciw cedentowi nie wyeliminuje stanu niepewności co do sytuacji powoda w związku z przelaną wierzytelnością, co jest podstawowym celem powództwa opartego na przepisie art. 189 kpc.

Dlatego też, mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie w oparciu o przepis art. 189 kpc.